

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1753

Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Jasna Omejec, predsjednica, te suci Mato Arlović, Marko Babić, Snježana Bagić, Slavica Banić, Mario Jelušić, Davor Krapac, Ivan Matija, Antun Palarić, Duška Šarin i Miroslav Šeparović, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Ivo Sanader, kojeg zastupaju Čedo Prodanović i Jadranka Sloković, odvjetnici iz Zagreba, na sjednici održanoj 24. srpnja 2015. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Ukidaju se:

- presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: I KŽ-US 94/13-10 od 3. travnja 2014.,
- presuda Županijskog suda u Zagrebu broj: 7 K-US-26/11 od 19. studenoga 2012.

III. Predmet se vraća na ponovni postupak Županijskom sudu u Zagrebu.

IV. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Ivo Sanader iz Zagreba, Kozarčeva 21, sada u Zatvoru u Zagrebu (u daljnjem tekstu: podnositelj) podnio je 14. srpnja 2014. ustavnu tužbu putem izabranih branitelja Jadranke Sloković i Čede Prodanovića, odvjetnika iz Zagreba.

2. Ustavna tužba podnesena je protiv presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) broj: I KŽ-US 94/13-10 od 3. travnja 2014. (u daljnjem tekstu: presuda Vrhovnog suda ili drugostupanjska presuda), kojom je preinačena presuda Županijskog suda u Zagrebu broj: 7 K-US-26/11 od 19. studenoga 2012. (u daljnjem tekstu: presuda Županijskog suda u Zagrebu ili prvostupanjska presuda).

3. Presudom Županijskog suda u Zagrebu podnositelj je proglašen krivim zbog počinjenja dvaju kaznenih djela iz kataloga kaznenih djela protiv službene dužnosti: prvo, zlouporabe položaja i ovlasti, te drugo, primanja mita.

4. Događaji vezani uz počinjenje kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti s obilježjima ratnog profiterstva, opisani u točki 1. izreke prvostupanjske presude, zbili su se »u vremenu od kraja 1994. godine do 22. ožujka 1995.«. Taj se kazneni predmet u ovoj odluci označava kraticom: slučaj Hypo.

Događaji vezani uz počinjenje kaznenog djela primanja mita, opisani u točki 2. izreke prvostupanjske presude, zbili su se 2008. godine. Taj se kazneni predmet u ovoj odluci označava kraticom: slučaj INA-MOL.

5. U provedenom je kaznenom postupku primijenjeno više materijalnih zakona, i to:

- Kazneni zakon (»Narodne novine« broj 110/97., 27/98. – ispravak, 50/00. – odluka USRH broj: U-I-241/2000 od 10. svibnja 2000., 129/00., 84/05. – ispravak, 51/01., 111/03. – nije bio u primjeni, 190/03. – odluka USRH broj: U-I-2566/2003 i dr. od 27. studenoga 2003., 105/04., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11., 77/11. – odluka USRH broj: U-

I-1162/2008 od 28. lipnja 2011., 125/11. – čl. 381. Kaznenog zakona i 143/12. – čl. 36. Zakona o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji; u daljnjem tekstu: KZ/97), u tekstu koji je bio na snazi u relevantno vrijeme, a koji se naznačuje u odgovarajućim točkama obrazloženja ove odluke;

– Kazneni zakon (»Narodne novine« broj 125/11. i 144/12.; u daljnjem tekstu: KZ/11), koji je do dana donošenja ove odluke ponovo izmijenjen i dopunjen (»Narodne novine« broj 56/15. i 61/15. – ispravak), ali te izmjene i dopune nemaju značaja za ovaj predmet;

– Zakon o nezastarijevanju kaznenih djela ratnog profiterstva i kaznenih djela iz procesa pretvorbe i privatizacije (»Narodne novine« broj 57/11.; u daljnjem tekstu: ZoNKD-RPiPP);

– Zakon o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem (»Narodne novine« broj 145/10.; u daljnjem tekstu: ZoPOIK-KDiP).

6. Kazneni postupak provodio se na temelju Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka USRH broj: U-I-448/2009 i dr. od 19. srpnja 2012., 143/12., 56/13. i 145/13.; u daljnjem tekstu: ZKP/08), koji je do dana donošenja ove odluke ponovo izmijenjen i dopunjen (»Narodne novine« broj 152/14.), ali te izmjene i dopune nemaju značaja za ovaj predmet.

7. Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Zagrebu podnositelju je za kazneno djelo iz točke 1. izreke (slučaj Hypo) utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri (3) godine i šest (6) mjeseci, a za kazneno djelo iz točke 2. izreke (slučaj INA-MOL) kazna zatvora u trajanju od sedam (7) godina i šest (6) mjeseci, te je primjenom odredaba o stjecaju iz članka 60. KZ-a/97 osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

7.1. Tom je presudom također određeno da podnositelj mora naknaditi troškove kaznenog postupka, a ujedno je na temelju članka 4. stavka 1. ZoPOIK-KDiP-a:

– podnositelju naloženo da na ime ostvarene imovinske koristi Republici Hrvatskoj isplati iznos od 3.610.528,18 kn (za kazneno djelo iz točke 1. izreke prvostupanjske presude – slučaj Hypo);

– utvrđeno da iznos od 5.000.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti predstavlja imovinsku korist koju je podnositelj ostvario kaznenim djelom primanja mita iz točke 2. izreke prvostupanjske presude (slučaj INA-MOL) te je naloženo trgovačkom društvu Dioki Holding AG, Bahnhofstrasse 10, CH-63 Zug, Švicarska, kao pravnom sljedniku trgovačkog društva Xenoplast & Shipping AG, Švicarska, da Republici Hrvatskoj isplati iznos od 5.000.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe.

8. Presudom Vrhovnog suda preinačena je prvostupanjska presuda Županijskog suda u Zagrebu, i to:

– za kazneno djelo iz točke 1. izreke (slučaj Hypo) prvostupanjska presuda preinačena je u pravnoj oznaci djela (radi primjene blažeg zakona) i u odluci o kazni – na kaznu zatvora u trajanju od tri (3) godine;

– za kazneno djelo iz točke 2. izreke (slučaj INA-MOL) prvostupanjska presuda preinačena je u odluci o kazni – na kaznu zatvora u trajanju od šest (6) godina i šest (6) mjeseci.

8.1. Sukladno tome, na temelju odredaba o stjecaju kaznenih djela iz članka 51. stavaka 1. i 2. KZ-a/11 i na temelju odredbe o uračunavanju u kaznu istražnog zatvora iz članka 54. KZ-a/11, Vrhovni sud izrekao je podnositelju jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju mu je kaznu uračunato i vrijeme koje je proveo u istražnom zatvoru, počevši od 20. studenoga 2012.

Kad je riječ o odlukama prvostupanjskog suda o oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima, Vrhovni sud utvrdio je da su te odluke rezultat »pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene zakona« (str. 39. presude), te je u tom dijelu odbio žalbu podnositelja.

9. Podnositelj smatra da su mu osporenim presudama povrijeđena ustavna prava zajamčena člancima 28. i 29., člankom 31. i člankom 14. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.). Povrijeđenima smatra i članak 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (»Narodne novine – Međunarodni ugovori« broj 18/97., 6/99., 8/99., 14/02. i 1/06.; u daljnjem tekstu: Konvencija) te članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

10. Na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), Ustavni sud pribavio je spis Županijskog suda u Zagrebu broj: 7 K-US-26/11, koji sadržava ukupno 6.062 lista u 29 svezaka. Dodatno, spis Ustavnog suda sadržava oko 880 lista.

11. Budući da je riječ o opsežnom kaznenom predmetu, Ustavni sud je na njegovoj obradi i pripremi, na zahtjev suca-izvjestitelja, angažirao radnu skupinu od više sudaca i ustavnosudskih savjetnika. Prvi radni materijali u slučajevima Hypo i INA-MOL raspravljani su na 23. sjednici Drugog vijeća za odlučivanje o ustavnim tužbama 18. prosinca 2014., kad je Vijeće donijelo zaključak da se predmet zbog šireg značaja uputi na stručni sastanak. Radni materijali u slučajevima Hypo i INA-MOL prvi put su raspravljani na stručnom sastanku sudaca 13. siječnja 2015., a zatim na stručnom sastanku 10. ožujka 2015., te kolegijima sudaca 26. siječnja 2015., 9. veljače 2015., 13. travnja 2015., 11. svibnja 2015., 25. svibnja 2015. i 26. svibnja 2015. Nacrti odluke raspravljani su na stručnim sastancima 11. lipnja 2015. i 23. srpnja 2015. te na kolegijima sudaca 1. lipnja 2015., 10. srpnja 2015., 13. srpnja 2015., 17. srpnja 2015., 20. srpnja 2015. i 22. srpnja 2015.

12. Tijekom obrade predmeta Ustavni sud je od nadležnih državnih tijela zatražio i/ili primio sljedeće dopise i očitovanja:

- dopis Ministarstva gospodarstva Republike Hrvatske, klasa: 943-01/15-01/08, ur. broj: 526-02-01-03-01/2-15-22 od 27. ožujka 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu istog dana, kojim se traži dostava dokumentacije iz spisa Županijskog suda u Zagrebu broj: 7 K-US-26/11 za potrebe arbitražnog postupka Republike Hrvatske protiv društva MOL Hungarian Oil and Gas Plc. pred Arbitražnim sudištem u Ženevi (UNCITRAL);

- dopis Državnog odvjetništva Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: DORH), broj: KR-DO-957/2015 od 29. lipnja 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu istog dana, kojim je dostavljeno očitovanje Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (u daljnjem tekstu: USKOK), broj: K-US-145/11 od 23. lipnja 2015. s priležecom dokumentacijom, vezano uz poduzimanje pravnih radnji USKOK-a protiv D. P. u slučaju INA-MOL;

- dopis DORH-a, broj: KR-DO-957/2015 od 24. lipnja 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu 29. lipnja 2015., kojim su dostavljeni podaci o radnjama koje je DORH poduzeo radi naplate novčanog iznosa od pet milijuna eura u korist državnog proračuna od strane trgovačkog društva DIOKI Holding AG iz Švicarske u slučaju INA-MOL;

- dopis Ministarstva gospodarstva Republike Hrvatske, klasa: 018-01/15-01/02, ur. broj: 526-01/15-02 od 6. srpnja 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu istog dana, kojim je dostavljena dokumentacija o arbitražnom postupku u povodu tužbe Republike Hrvatske protiv društva MOL Hungarian Oil and Gas Plc. pred Arbitražnim sudištem u Ženevi (UNCITRAL);

- dopis Ministarstva gospodarstva Republike Hrvatske, klasa: 018-01/15-01/02, ur. broj: 526-01/15-03 od 15. srpnja 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu istog dana, o podacima vezanim uz arbitražne postupke vezane uz društvo INA – Industrija nafte d.d. Zagreb, u kojima je Republika Hrvatska stranka;

- dopis Županijskog suda u Zagrebu, broj: 25 Su-860/15 od 14. srpnja 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu 16. srpnja 2015., s podacima o poduzetim radnjama i stanju spisa tog suda broj: K-US-50/14 u predmetu protiv opt. Zsolta Tamasa Hernadija;

- dopis DORH-a broj: KR-DO-957/2015 od 20. srpnja 2015., zaprimljen u Ustavnom sudu istog dana, kojim je dostavljeno očitovanje USKOK-a broj: K-US-48/11, K-US-145/11 od 20. srpnja 2015. s popratnom dokumentacijom, vezano uz poduzimanje pravnih radnji USKOK-a u predmetu okr. Zsolta Tamasa Hernadija.

13. Zbog objektivne spriječenosti da prisustvuje sjednici Ustavnog suda na kojoj je donesena odluka u ovom predmetu, sudac prof. dr. sc. Aldo Radolović dao je svoj glas za ovu odluku posebnom izjavom, što je zapisnički konstatirano.

14. U ovom se ustavnosudskom postupku otvorilo više ustavnopravnih pitanja, među kojima i takva koja su se u praksi Ustavnog suda postavila prvi put.

14.1. U slučaju Hypo ta su pitanja vezana uz ustavno načelo zakonitosti u kaznenom pravu. Jedno se odnosi na ustavno jamstvo sudskog određenja blaže kazne, sadržano u članku 31. stavku 1. (drugoј rečenici) Ustava, odnosno na zakonsko pravilo blažeg zakona. Drugo se odnosi na domašaj i učinke članka 5. četvrte Promjene

Ustava Republike Hrvatske koja je stupila na snagu 16. lipnja 2010. («Narodne novine» broj 76 od 18. lipnja 2010.; u daljnjem tekstu: Promjena Ustava/2010), a kojim je članak 31. Ustava dopunjen novim stavkom 4. o nezastarijevanju kaznenih djela ratnog profiterstva i kaznenih djela iz procesa pretvorbe i privatizacije.

Pravna stajališta Ustavnog suda o tim pitanjima imaju opće i načelno značenje te prelaze granice pojedinačnog slučaja Hypo.

14.1.1. Kaznena djela ratnog profiterstva i kaznena djela iz procesa pretvorbe i privatizacije u smislu članka 31. stavka 4. Ustava u ovoj se odluci označuju i kraticom: RPiPP-djela/31-4. Kratica upućuje na naznaku tih djela (RP na ratno profiterstvo; PP na pretvorbu i privatizaciju) te na oznaku članka Ustava u kojemu se ta djela spominju (članak 31. stavak 4.).

14.1.2. Kaznena djela koja su bila propisana i pravno određena u kaznenim i drugim zakonima u razdoblju od 30. svibnja 1990. do 15. siječnja 1998., a koja su navedena u ZoNKD-RPiPP-u, u ovoj se odluci označuju i kraticom: djela/31-1. Oznaka »31-1« upućuje na to da su ta kaznena djela obuhvaćena člankom 31. stavkom 1. Ustava.

14.2. U slučaju INA-MOL pitanje općeg značaja vezano je uz načelo odvojenosti političke i kaznene odgovornosti predsjednika Vlade Republike Hrvatske u smislu članka 112. Ustava u kontekstu počinjenja kaznenog djela primanja mita radi utjecaja na sklapanje pravnih poslova iz nadležnosti Vlade.

15. Budući da je riječ o dvama zasebnim kaznenim djelima, počinjenima u dvama različitim razdobljima, te s obzirom na različite prigovore podnositelja u odnosu na suđenje i presude za svako od tih djela, Ustavni sud je u obrazloženju ove odluke prigovore podnositelja u odnosu na ta kaznena djela ispitivao kao dvije zasebne cjeline. Prva cjelina nosi naziv »A. Slučaj Hypo« (točke od 17. do 190.), a druga cjelina »B. Slučaj INA-MOL« (točke od 191. do 449.). Prigovori podnositelja o pravu na pravično suđenje koji se odnose na oba kaznena djela razmatraju se u trećem dijelu obrazloženja ove odluke pod nazivom »C. Objedinjeni prigovori o povredama prava na pravično suđenje – Hypo i INA-MOL« (točke od 450. do 510.).

16. Kad se u tekstu ove odluke upućuje na točke, pretežito na način: »(v. točku XY.)«, riječ je o točkama obrazloženja ove odluke.

Kad se u tekstu ove odluke upućuje na list ili listove »spisa«, pretežito na način: »(list XY spisa)«, riječ je o spisu Županijskog suda u Zagrebu broj: 7 K-US-26/11.

A. SLUČAJ HYPO

17. Na temelju članka 291. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. KZ-a/11, a u vezi s člankom 7. stavkom 1. u vezi s člankom 5. točkom 13. ZoNKD-RPiPP-a, podnositelj je pravomoćno proglašen krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv službene dužnosti – zlouporabom položaja i ovlasti s obilježjima ratnog profiterstva, opisano u točki 1. izreke prvostupanjske presude Županijskog suda u Zagrebu.

18. Prema izreci pravomoćne presude, kazneno djelo u slučaju Hypo podnositelj je počinio od kraja 1994. do 22. ožujka 1995. u Zagrebu i Republici Austriji, u vrijeme kada je u Hrvatskoj trajao Domovinski rat.

U to je vrijeme podnositelj bio zamjenik ministra vanjskih poslova Republike Hrvatske. Prema nalogu nadređene osobe (ministra vanjskih poslova Republike Hrvatske) podnositelj je u jednom razdoblju tijekom pripreme kreditnog posla bio pregovarač u ime Vlade Republike Hrvatske s Hypo bank, Die Kärntner Landesbank Klagenfurt o uvjetima ugovora o kreditu kojim bi navedena banka odobrila Vladi Republike Hrvatske kredit za kupnju zgrada veleposlanstava Republike Hrvatske u svijetu. U obrazloženju prvostupanjske presude navodi se iskaz Mate Granića, tadašnjeg ministra vanjskih poslova i osobe koja je bila nadređena podnositelju, koji je u postupku bio saslušan u svojstvu svjedoka, a koji rasvjetljava položaj počinitelja u kontekstu sklapanja kreditnog posla s Hypo bankom (str. 38. presude):

»Negdje nakon blagdana Velike Gospe 1994. godine, od tadašnjeg ministra vanjskih poslova Austrije, Aloisa Mocka, dobio je pismo u kojem se preporuča suradnja naše države s jednom austrijskom bankom u sponu. Ne zna čime je Alois Mock bio motiviran za slanje tog pisma, a pretpostavlja da je korespondenciju s njim započeo prethodni ministar vanjskih poslova, Zdenko Škrabalo. U pismu je bilo navedeno da su oni spremni dati kredit za kupnju zgrada veleposlanstva. Obavijestio je o tome predsjednika Tuđmana koji je podržao ideju i tražio da se navede u kojim zemljama bi se kupila veleposlanstva. Svjedok je predložio svog tadašnjeg zamjenika, optuženog

Ivu Sanadera, kao osobu koja će obavljati operativne poslove jer je dobro znao njemački jezik, a prije je živio u Austriji. Obavijestio ga je i rekao mu neka stupi u kontakt Hypo bankom. Negdje u 9. mjesecu iste godine iz Hypo banke je došlo pismo namjere u kojem je stajalo da su oni spremni kreditirati kupnju zgrada veleposlanstava i da žele ući na hrvatsko tržište.

Ubrzo nakon toga naložio je optuženom Ivi Sanaderu da pozove predstavnike Hypo banke na protokolarni sastanak. Na sastanku su bili njih dvojica, a u ime banke Wolfgang Kulterer i još dva ili tri čovjeka. Izrazili su zadovoljstvo prethodno dogovorenim, a daljnje pregovore je imao nastaviti njegov zamjenik.

Nije smatrao da je ispod njegovog nivoa, ministra vanjskih poslova, razgovarati s predstavnikom jedne male banke u usponu jer se radilo o prvoj banci koja je došla u Republiku Hrvatsku i to po preporuci Aloisa Mocka. S Aloisom Mockom je u to vrijeme komunicirao i na njegovo pitanje odgovorio da se projekt uredno razvija. Ti su se razgovori odvijali na marginama političkih tema.

Što se tiče pisma namjere Hypo banke, predočio mu ga je njegov tadašnji zamjenik, optuženi Ivo Sanader, a ne zna gdje je to pismo završilo. Sa sadržajem pisma upoznao je predsjednika, dr. Franju Tuđmana i premijera, Nikicu Valentića.«

19. Međutim, podnositelj je, prema pravomoćnom utvrđenju sudova, iskoristio teško stanje u kojem se Hrvatska nalazila zbog oružane agresije u Domovinskom ratu, te je u namjeri da sebi pribavi znatnu imovinsku korist tijekom pregovora o uvjetima ugovora o kreditu s predstavnicima navedene austrijske banke, koristeći položaj pregovarača, dogovorio da mu ta banka za sudjelovanje u pregovorima, te kao protuuслугu za ulazak Hypo bank, Die Kärntner Landesbank Klagenfurt na hrvatsko tržište, isplati proviziju u gotovini, i to u visini od 5% odobrenog kredita, što je i učinjeno.

19.1. Kad je riječ o kreditu koji je ugovoren, ocjenu njegove povoljnosti za Republiku Hrvatsku dalo je u svojim iskazima više svjedoka i s hrvatske i s austrijske strane, što je razvidno iz obrazloženja prvostupanjske presude. Tako je svjedok Nikica Valentić navedeni kredit ocijenio »izuzetno povoljnim«, s obzirom na to da je »kamata na navedeni kredit bila ispod 10%, preciznije 8 ili 9%«, a u to vrijeme »kamate na kredite su bile između 1,5 i 2% mjesečno pa se može utvrditi da je godišnja kamata bila između 15 i 20%« (str. 37. i 38. prvostupanjske presude). Istu ocjenu dao je i svjedok Mate Granić (»Radilo se o povoljnom kreditu s rokom otplate sedam godina uz kamatu 8,5%« – str. 40. prvostupanjske presude). To je, s austrijske strane, posvjedočio i svjedok Günter Striedinger (»Generalno smatra da se radilo o kreditu povoljnim i za Banku i za Republiku Hrvatsku. Troškove provizije uvijek refundira i snosi klijent, a Banka odlučuje koliko će novca pripasti posredniku.« – str. 42. prvostupanjske presude), te svjedok Jörg Schuster (»U konačnici [je] hrvatska država platila tu proviziju, a bez plaćanja provizije bi za hrvatske prilike ionako povoljni uvjeti kredita bili još povoljniji.« – str. 47. prvostupanjske presude).

I. POSTUPCI PRED NADLEŽNIM TIJELIMA U SLUČAJU HYPO

1) Pokretanje istrage 3. ožujka 2011.

20. USKOK je 3. ožujka 2011. protiv podnositelja izdao nalog o provođenju istrage, broj: K-US-48/11, IS-US-6/11, zbog postojanja osnove sumnje da je počinio »kazneno djelo protiv službene dužnosti – zlouporabom položaja i ovlasti – opisano u članku 337. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona« (listovi 1 i 2 spisa).

U to se vrijeme podnositelj nalazio u ekstradicijskom pritvoru u Republici Austriji.

1.1. Izručenje podnositelja Republici Hrvatskoj

21. Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske podnijelo je 14. ožujka 2011. Saveznom ministarstvu pravde Republike Austrije (listovi 781 – 783 spisa) dopunsku molbu za izručenje podnositelja »koji se trenutno nalazi u ekstradicijskom pritvoru na području Republike Austrije, a radi predaje pravosudnim tijelima Republike Hrvatske u svrhu kaznenog progona na temelju naloga o provođenju istrage Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, broj: K-US-48/11, IS-US-6/11 od 3. ožujka 2011« i dr.